

Inntøkur til landið, ið ein meiriluti er fyri

Beinleiðis skattur — umsetingargjald

Skal tingið loysa stórar uppgávur, má tað hava inntøkur — sjálvandi.

Men leggja stjórnarmenn seg á ból, gera einki, megu teir heldur ikki koma á ting fyri at fáa inntøkur frá fólkinum.

Men hetta gjørdi fólkaflokkska stjórnarsamgongan í tey átta árin, fólkaflokks men áttu meirilutan í landsstýrinum.

Í átta ár lögdu teir stórar skattir á fólkið — men gjørdu einki.

Í átta ár í svartloysingini. Í 8 ár gjørdu teir einki uppbyggingarbeiði fyri land og fólk.

Oðrvísi er nú! so siga allir menn.

Nú gremur eingin seg yvir, at teir stýrandi einki gera. Nú talar fólk heldur um, at ov nógv verður gjørt.

Men sjálvandi kosta tey stóru tiltøkini hópin av peningi.

20 skip um árið — tað týðir 20 × 300.000 = 6 milliónir um árið í reinum studningi.

Hin sosiala forsoingin kann ikki ókjast við fleiri milliónum, uttan tingið má fáa meiri pening.

Fleiri milliónir í beinleiðis studningi til fiskimenn kunnu so sannliga heldur ikki leggjast á borðið uttan nýggjar inntøkur til tingið.

Beinleiðis skattur eftir vaksandi stigum er hin rættvísa skatting.

Men tað er ikki at fáa fátta á teimum stóru og størstu inntøkunum.

Hesar verða tí vanliga í hópatali at bera litlan og ongan skatt.

Hin beinleiðis skatturin rakar oftani bara fiskimenn og fastlentar. Hann er tí

alt annað enn rættvisur, soleiðis sum hann nú verður praktiseraður.

Hetta eru allir partar greiðir yvir.

Og so er tað tollur og umsetingarskattur. Henda skatt hava javnaðarmenn vanliga brennimerkt sum tann órættvísa ráðandi skattin. Hin fátæki maðurin við teimum mongu børnunum, við stóra húsinum, tí stóra forbrúkinum av neyðsynjarvörum, vil av hesum skatti koma at bera tann tyngsta endan.

Hetta er rætt.

Men taka vit neyðsynjarvörur sum kornvörur og sukur frá, sleppa vit teim undan avsetingargjalt, liggur landið oðr vísi. Tá verður tann við teimum stóru inntøkunum, teir, ið ofta sníkja seg undan beinleiðis skattinum eisini at rinda til hitt almenna og rinda tað størsta «kontingentið».

Vanliga keypir maður fyri stórsta part av fortjenastu síni. Hann keypir ikki bara neyðsynjarvörur, men nýtir stórsta partin av stóru fortjenastu síni til at keypa luksurlutir, ið vanligur húmaður ikki hevur ráð at keypa.

Við umsetingarskatti har ið kornvörur (mjøl) og sukur, tær týðningarmestu neyðsynjarvörurnar ikki eru við, verður hin stóri inntøkumaðurin, ið hevur havt hitt snildasta handlagið at sleppa sær undan skatti, at koma at rinda stórsta lutin til hitt almenna húsarhaldið.

Menn eru tí, serliga í Norðanlondum meiri og meiri farnir yvir til umsitingarskatt.

Vit koma at ganga hesa leiðina við.

Avskrivningin eina ferð enn

Allir javnaðarmenn greiddu atkvøðu fyri, at avskrivningin uppá skip bara kundi fara fram við tí peningi, skipið sjálvt hevði vunnið.

Men bara tjóðveldismenn og teir vóru um hetta uppskotið.

Hin stóri munurin millum javnaðarmenn og tjóðveldismenn var tann, at meðan javnaðarmenn heldur vildu taka eina skjóta stóra avskrivning, enn at øll skipabygging skuldi halda uppat, so vildi tjóðveldi tað øvuga, og tóku teir ta stóðu, at heldur skuldu fiskimenn einki skip fáa at arbeiða við enn ganga við til eina eftir teirra og okkara áskoðan órættvísa avskrivning.

»Fyri yvirklassan«

Dagblaðið harmar nú, at telefonin bert verður fyri yvirklassan, og at lögmaður nú uppafur leggur uppskot fram um at hækka telefongjöldini.

Tað eru bert tiggju ár síðani tann sum skrivar Dagblaðið í lutuni umlegði telefonina, so hon skuldi vera sum teir siga »fyri yvirklassan« — væl varð lagt til rættis — tað siggja vit nú.

Stórmálini

OYGGJARVEGIN,
BERHOLINI,
STÓRU HAVNIRNAR,
FULLFIGGJADA SOSIALA FOR-
SORG

Hesi mál tordi fólkaflakurinn einki at gera við.

Nú verða tey framd.

Studentaskúlan — hann lótu teir liggja.

Nú verður hann gjørdur.

Sjálvandi megu arbeiðsmenn fáa teirra lonarabót eins og tenastumenn, lærarar og fiskimenn!

Fritíðar- peningurin

Í fjór fingur reidararnir ein stuðul at rinda fritíðarlønina við, um milliónina.

Hetta varð gjørt fyri at sleppa undan verkfalli og fyri at stuðla undir fiskiflotans endurnýggjan.

Í ár — nú reidararnir standa frægari fyri at kunna rinda fiskimenninum fritíðarlønina, er stuðulin minkaður niður í helvt, fyri so við næsta tær at falla heilt burtur.

Munur í minni

Javnaðarmenn tala nú einki um vinnu livið, sigur Dagblaðið.

Men er tað ikki ein aðalmunur.

Dagblaðið og fólkaflaksmenn bara talaðu, men einki gjørdi í landsuppbyggingini, meðan javnaðarmenn og teirra samstarvsmenn ikki einans tala, men handla døgliga. — Sjá skipafloktan, sosialu forsoargarfamtigini, vega- og havnagerðina, dugnanina av mentunarlívinum!

85 ÁR. Heini í Nýggjustovu — Heini A W. Joensen, fyrrv. keypmaður í Sørvági, fyllir 85 ár í dag.

Ísfiskasøtur: Hans Oliver Højgaard 2.644 stp. fyri 605 ks. Høganes 2.263 stp. fyri 644 ks. og Sjørðaberg 8.821 stp. fyri 2188 kitt.

Trolararnir byrja nú at fara á saltfiskeveiðu. Í vikuni fór Brandur Sigmundarson á saltfiskeveiðu og í næsta mánaða fer Leivur Óssursson, hann liggur í lótni á Havnini og fær ymsar stórar umvelingar. Alt stýrihúsið verður mest sum gjørt av nýggjum og í lastini fara stórar umvelingar fram.

Klakksvikartrolararnir eru tó farnir aftur á ísfiskeveiðu.

Tjaldrið fór niður í gjárkvöldið, eini 100 ferðafólk vóru við. M. a. bygginvevndin fyri sjúkrahúsbyggingini, ið nú er byrjað. Lögmaður er m. a. eisini við, hann skal samstundis samráðast um ymsar aðrar spurningar, hann verður aftur næstu ferð við Tjaldrinum.

Sildasamráðingar. Stjórnin í Sildasøluni, Knud Petersen er farin til Týsklands at samráðast um sildasøluna.

Tjóðveldið og flakavirkini

Tá uppskotið um at lata tað almenna bygging og reka frysti- og flakavirkir kom til atkvøðugreiðslu, vóru tað bert 4 atkvøður fyri tí, og varð tað sostatt fallið.

Tað var Tjóðveldisflokkurin sum setti uppskotið fram. Hinir flokkarnir kundu ikki atkvøða fyri tí. Javnaðarflokkurin av tí, at tað eftir upplýsingum ið fyri liggja, eru nóg nógv av sliikum í lutuni og vegna tess, at landskassin í lutuni ikki kann bera tilika stóra útrýðslu. Bert 4 av tjóðveldismenninum atkvøddu fyri hesum stóra máli flokksins. Hinir vóru ikki mottir.

Hvær trýr,

at lögmaður rýmdi av tingi, tí hann ikki tordi at taka upp orðaskifti við tjóðveldismenn um marknaðarløndini, tey 6 og tey 7?

Hetta roynir 14. September at siga fólk.

Tað hendi á tingi, tá ið marknaðarløndini, »tey 6« og »tey 7« vóru til viðgerðar, at P. M. Dam, lögmaður, varð útrýrtur. Maður vildi hitta hann. Tá ið lögmaður so kom inn aftur í salin, hevði tingformaðurin, Sigurð Joensen, endað fundin — tað passaði so, at maðurin, ið talaði, Marius Johansen, var liðugur við talu sína, aðrenn lögmaður náddi inn aftur at halda svartalgu sína.

So neyðstaddir eru hesir goðu andstøðumenn við tapinum og ósakligheitini í hendi.

Telefonin ber seg ikki

GJÖLDINI MEGU HÆKKAÐ OG VERKIÐ FÁA EITT LÁN BEINAN-
VEGIN UPPÁ 1.5 MILLJÓNIR KRÓNUR

Mikudagin kom nýtt lögtingsmál fram á ting, sum óivað mundi koma mongum dátt við. Tað var uppskot um at hækka telefongjöldini og geva verkinum heimild til at taka lán fyri at greiða ymsa skuld, sum telefonverkið hevur.

Tað er ikki longur síðan enn í 1959 at lögtingið samtykti at hækka telefongjöldini, fyri at telefonverkið kundi fáa 100.000 kr meira, ið kravdust til rakstur.

Hóast hesa hækking visir tað seg, at verkið ikki kann bera seg, og gjørdi tí landsstýrið av at fáa í lag eina kanning av viðurskiftunum. Henda kanning av serkonum telefonmonnum varð gjørd í heyst, og úrslitið liggur nú fyri. Tað visir seg, at um raksturinn skal kunna bera seg, so megu telefongjöldini fara upp, og eisini mugu umtalaðu lán takast, um telefonin skal útyggjast meira og hin stóra skuldin gjaldað.

Tað var fyri einum 10 árum síðani, at automattelefonin varð gjørd, og roknaðu menn tá við, at viðurskiftini við telefonini skuldu verða nóg betri. — Men samstundis varð eisini roknað við, at automattelefonin fór at føra við sær,

at raksturinn fór at verða biligari uppá seg, men hóast ymsar broytingar og moderniseringar, so sær tað soleiðis út í lutuni, sum tann rakstrarætlan, sum bert fyri goðum ári síðani lá fyri, ikki heldur í dag.

Men hvør ið orsøkin er, man ikki vera so skilligt fyri fólk og valla heldur hjá lögtingsmonnum, sum nú fyri aðru ferð í bert tvey ár fáa lagt fyri tingið eitt uppskot um aftur at hækka telefongjöldini munandi.

Uppskotið miðar ímóti at hækka gjöldini soleiðis, at verkið fær eina meiriløtu uppá 300.000 krónur. Hækkingin fyrst uppá tað gamla gjaldið, síðani fyri automattelefonir frá 7 til 10 oyru fyri samtaluna, telegramtakstir, innlegging og uttanbyggjasamtalur.

Tað verður nú uppgávan hjá tinginum at greiða hetta mál, men samstundis megu vit vóna, at tað verður greitt til fullnar og helst soleiðis, at øll viðurskifti hjá telefonverkinum verða kannað út í æsir, tí modernisering, hon skuldi helst ført við sær eina minni útrýðslu eisini.